

Princippet om Frihed

På en måde er det en skam, at diskussionen om frihed altid begrænser sig til folk inden for politik. Mange mennesker inden for det metafysiske og filosofiske område viger tilbage for emnet ligeså meget som for at diskutere en fundamental religion; men sådan burde det ikke være. Frihed er det princip, som definerer godt og ondt, når vi bevæger os fra tidsalder til tidsalder. Det er den vigtigste skillelinje mellem Lysets og Mørkets Broderskaber.

Grunden til, at vores definition af godt og ondt ændrer sig gennem tiderne, er, at vores evne til at forstå og opleve frihed ændrer sig. I meget gamle dage ville det være blevet betragtet som ondt overhovedet at tænke på ikke at adlyde stammelederen. Stammens medlemmer havde ingen ide om, hvordan det ville være at tage sine egne beslutninger og have indflydelse på sin egen skæbne ved at leve uden den autoritet, der var i stammen. På vores tid har vores bevidsthedscirkel udvidet sig; og vores syn på godt og ondt har hævet sig til et højere niveau. I dag er det nærmeste, vi kan komme på en stamme i gammel forstand, vel en kult. En kult, som fuldstændigt kontrolleres af en leder, som tager alle personlige beslutninger for medlemmerne, betragtes i dag som noget dårligt eller ondt. I vores tidsalder betragtes det som godt, at man selv har kontrol over sin udvikling og skæbne.

For at forstå princippet om frihed, og hvordan det udspiller sig, må man finde bevidsthedscirklen for menneskeheden, sit land, sin gruppe, sin familie og sig selv. (Hvis man ikke kender udtrykket bevidsthedscirkel er det – kort fortalt – grænsen for et menneskes bevidsthed, eller med andre ord grænsen for hvor man formår at benytte sig af sin frie vilje). Det umulige bliver muligt ved, at man udvider sin bevidsthedscirkel.

Lad os forestille os, at en hypnotisør fortæller en mand, at han ikke kan bruge sine ben og ikke kan gå. Hvis manden accepterer denne ide, så ligger det at kunne gå simpelthen ikke inden for hans bevidsthedscirkel. Muligheden eksisterer slet ikke i hans bevidsthed. Lad os sige, at der går et par dage, og han så opdager sandheden om denne forfærdelige ide. Hvad sker der? Pludselig udvides hans bevidsthedscirkel, og han går. Det felt eller område, som han kan tage beslutninger inden for, er nu udvidet betragteligt, i forhold til dengang han blev narret. Nu kan han tage beslutninger om alle de områder af hans liv, som har noget at gøre med det at gå.

Han opdagede sandheden, og sandheden gjorde ham fri – gav ham en større frihedssfære. Mens han var under hypnosens bedrag, ville han have været ligeglad, hvis nogen forsøgte at lave regler og restriktioner omkring det at gå; det ville ikke have påvirket friheden, sådan som han kendte den. Men nu da han kan gå, vil han betragte ethvert forsøg på at begrænse ham i at udføre denne vidunderlige øvelse som en alvorlig krænkelse af sin frihed.

Før hans bevidsthedscirkel udvidede sig, havde han ingen ide om, at han overhovedet kunne bruge sin frie vilje på dette område. Det samme gælder for os. Der er mange ting, som vi kunne gøre, men som vi ikke gør. Enten har ideen slet ikke strejft os, eller også er vi hypnotiserede til at tro, at vi er magtesløse. Vores frihed ligger inden for vores bevidsthedscirkel, og vi tænker ikke engang på at forsøge at se uden for denne cirkel.

Det er ofte en krise af en eller anden slags, der til sidst tvinger os til at se ud over bevidsthedscirklen efter et svar, og netop herved udvides den.

Problemet med at forstå princippet om frihed opstår, fordi vores bevidsthedscirkler befinder sig på forskellige niveauer. På samme måde som når den, der kan gå, bliver chokeret og vred over regler, der begrænser ham i at gå, mens den, der ikke kan gå, er ligeglad. Et menneske bliver frustreret, når friheden inden for hans egen bevidsthedscirkel begrænses, mens et andet, som ikke synes, han bliver berørt af det, vil være ligeglad.

Men burde han tage sig af det?

Ja, helt afgjort. Nøjagtigt ligesom den, der blev narret til at tro, at han ikke kunne gå, opdagede sandheden og nu ønsker frihed inden for et større område end før, sådan vil det også blive for dig og mig. Hvis vi forsøger at begrænse friheden uden for vores bevidsthedscirkel, så vil der komme et tidspunkt, hvor vores frihed bliver begrænset. Hvis vi forsøger at begrænse friheden inden for vores bevidsthedscirkel – på et område som vi ikke er personligt interesserede i, så vil der komme en dag, hvor et af vores interesseområder vil blive påvirket.

For eksempel vil de, der råber på mere tvungen brug af sikkerhedsseler i bilerne for helhedens skyld, snart opdage, at andre vil regulere deres urter og vitaminer (ligeledes for at gøre det bedste for helhedens skyld), og det er måske et interesseområde, hvor de nødtigt vil afgive frihed.

Hvad bør så være hovedprincippet i den måde, vi støtter frihed på? Alle former for frihed, som handler om et menneskes ønsker, bør respekteres og ikke begrænses med følgende undtagelser:

- Handlingen vil afgjort forårsage skade eller begrænse andres frihed så meget, at de negative virkninger helt bestemt bliver større end de positive.

Eksempel et: En mand ønsker frihed til at stjæle fra andres hjem. Det ville uden nogen form for tvivl skade ejeren af hjemmet, ligeså vel som det vil forhindre ham i at bruge de stjalne ting. Det negative vejer her tungere end det positive; derfor bør mandens frihed til at stjæle begrænses.

Eksempel to: Nogle ønsker at begrænse vores frihed til at køre over 55 miles/t på motorvejen. Ingen kan med sikkerhed sige, at nogen vil blive skadet af den højere hastighed. Det er usikkert, om man redder liv ved at tvinge alle til at køre langsommere, derfor bør friheden ikke begrænses. (Faktisk viste det sig, at dødeligheden på vejene faldt, da de satte fartgrænsen op her i Idaho – red: JJ bor i Idaho)

- Flertallet i den gruppe, som du frivilligt er en del af, stemmer eller støtter en begrænsning.

Eksempel et: Du flytter til et dejligt kvarter, som har nogle begrænsende klausuler, der støttes af flertallet af beboerne. Du vil gerne opdrætte grise i baghaven, men denne frihed er ikke tilladt i klausulerne. Dette er en berettiget begrænsning af din frihed, fordi du kendte (eller burde have kendt) restriktionerne på forhånd, inden du flyttede ind. I stedet for at flytte til et område med en sådan klausul, kunne du have købt et hus et sted på landet, hvor det var fint at opdrætte grise.

Eksempel to: Du mener ikke lidt euforiserende stoffer skader nogen, og du ønsker at have frihed til at sælge kokain til børn. Også i dette tilfælde bør du følge flertallets vilje, selv om du mener, din sag er retfærdig. Hvis du ikke er enig med flertallet, må du forsøge at gennemføre en ændring.

Eksempel tre: Lad os tage et gråzone område. Lad os sige, at du har brug for at ryge hash af medicinske grunde, da det virkelig letter din smerte og dit ubehag, men flertallet er imod, at du eller nogen som helst anden har adgang til hash. Hvad skal du gøre? Også her bør man forsøge at respektere flertallets vilje, men forsøge at undervise dem og ændre loven. Man har også mulighed for at bryde en uretfærdig lov, men bør så være villig til at tage konsekvenserne.

Der er sikkerhed i at støtte flertallets vilje. Flertallet vil sjældent stemme for det yderligtgående. Det er sandt, at Hitler blev stemt ind af et demokrati; men i virkeligheden fik han kun 3% af stemmerne og blev valgt blandt andet på grund af antallet af partier. Flertallet ville aldrig have valgt én med så yderligtgående synspunkter.

Thomas Jefferson lagde megen vægt på flertallets lov. Lad mig citere:

” Når flertallets lov ikke længere anerkendes, stopper regeringsmagten; den stærkestes lov overtager, og liv og ejendom tilhører den, som kan tage dem.” (Citat fra Thomas Jefferson til Annapolis' borgere, 1809)

”Hvis vi er trofaste mod vores land, hvis vi godvilligt indvilliger i at følge flertallets beslutninger, og hvis nationen som helhed bevæger sig i samme retning, selv om det måske ikke er det, som hvert enkelt individ mener er bedst, har vi intet at frygte fra nogen sider.” (Citat fra Thomas Jefferson til Virginia Baptists, 1808).

”Love, som er vedtaget ved fælles samtykke, bør ikke trampes ned af enkeltindivider.” (Citat fra Thomas Jefferson til Garrett Vanmeter, 1781).

”Ethvert menneske og ethvert samfund på jorden har retten til selvstyre. De modtager denne ret af naturens hånd, som en vuggegave. Individet udøver denne ret efter sin vilje. Samfund udøver den efter flertalssystemet. Thi flertallets lov er naturloven for ethvert menneskesamfund.” (Thomas Jefferson: Om demokrati (Gyldendal 1964) ”Ret til selvstyre” 1790 side 23).

Ja, det er sandt, at flertallet ofte vil støtte nogle begrænsninger, som enkelte individer ikke støtter, men det er langt bedre og sikrere at fungere inden for flertallets vilje end under et potentielt mindretalstyranni.

Hvad med love og begrænsninger som går imod flertallets vilje? De, som tilslutter sig frihedens princip, har ret til at forsøge kuldkaste sådanne love.

- Et menneske har ret til at lave lovlige begrænsninger inden for sit eget hjem eller sin ejendom.

Eksempel et: En restaurant kræver, at man skal have slips på, hvis man skal spise der. Det kan godt være, du ikke kan lide den begrænsning, men du bør respektere ejerens ret til at opstille sådanne krav inden for sit eget område.

Eksempel to: Du kommer ind i en andens hjem og får at vide, at det er en regel, at man ikke har sko på inden døre, og du bliver bedt om at tage dine sko af. Man bør respektere sådanne regler inden for andres områder.

For at et samfund kan opretholde den højeste grad af frihed, som indbyggernes bevidsthed tillader, må den enkelte være villig til at underkaste sig rimelige regler inden for de ovennævnte tre kategorier.

Copyright 2000 by J J Dewey

For at illustrere princippet om vores bevidsthedscirkel fortalte et af medlemmerne på JJ's liste engang følgende historie. Nogle af jer kender den måske, men den er værd at læse en ekstra gang – efter min mening:

Magellans Skibe og vores bevidsthedscirkel

”Da jeg var omkring 20 og læste antropologi på universitetet, fortalte en af lektorerne en historie om Magellans opdagelsesrejse i 1519. Øjensynligt sejlede Magellans flåde af højmastede skibe ind i bugten ved primitive øer, og de indfødte blev meget bange, når de så de store fartøjer, som jo var langt større end noget, de selv kunne forestille sig at bygge. Det tog nogen tid for dem at vænne sig til både skibene og de mærkelige mænd, men til sidst forsvandt frygten, og de accepterede, hvad de så.

Men i ét tilfælde kastede flåden anker i en bugt, hvor de indfødte til de opdagelsesrejsendes store overraskelse slet ikke bemærkede dem. De fortsatte simpelthen med deres normale aktiviteter som om, flåden slet ikke var der. Det var først, da besætningen satte sig i mindre både og begyndte at ro ind til bredden, at de indfødte reagerede – og med endnu større frygt end deres naboer. De løb skrigende længere ind på øen, og det tog flere uger og adskillige eftersøgninger, før sømændene fandt dem og kunne forsikre dem om, at de ikke var i fare. Men her er historiens kerne. Da besætningen langt om længe havde fået beroliget de indfødte og lært tilstrækkeligt af deres sprog, så de kunne kommunikere med dem, fandt de ud af, at disse mennesker ikke havde reageret på skibene, fordi de slet ikke havde kunnet se dem! Skibe var noget, der lå så langt uden for deres bevidsthedscirkel, at de i bogstavelig forstand var blind over for dem.

Denne sande historie gjorde et meget stort indtryk på mig, og jeg har lige siden forsøgt at se det, som ligger uden for min bevidsthedscirkel, fordi jeg ved, at der er meget mere at se.

I det esoteriske sprog kaldes dette ”bevidsthedscirklen”, hvilket er som ydergrænsen eller omkredsen for vores bevidsthed, den grænse som vi ikke kan passere, men kun udvide.

Alt, hvad der findes, er altid nærværende. Efterhånden som vi vokser bevidsthedsmæssigt og udvikler vore opfattelsesevne, bliver vi i stand til at opfange og se mere og mere af det, som Livet har at tilbyde. Den eneste forskel på os og de indfødte, som så – eller ikke så – Magellans skibe, er at vi ved, at vi ikke har noget at frygte, og at hver eneste bevidsthedsudvidelse bringer os nærmere Alttings kilde, så på et tidspunkt skal vi se Ham, fordi vi er ligesom Ham.”